

Truyện cổ tích Nhật Bản ~Ngày xưa ngày xưa~

— Công chúa Kaguya (Hay chuyện chặt tre) —

Ngày xưa ngày xưa, ở một làng nọ có một ông lão và một bà lão. Một hôm, ông lão vào rừng tre đốn tre thì bỗng thấy một cây tre phát ra ánh sáng. Ông vội chặt ngang thân tre thì thấy trong ống tre có một bé gái xinh xắn, nhỏ chừng 9cm, bước ra. Ông lão liền đem cô bé về nuôi.

Cô bé lớn lên và trở thành một thiếu nữ xinh đẹp. Một ngày nọ, có 7 chàng trai, con nhà quý tộc, tới xin cưới nàng làm vợ. Ông lão nói “Cha cũng đã già rồi. Con chọn lấy một người làm chồng cho cha yên tâm”. Nàng bèn nói “Vây, ai là người mang tới cho ta hòn ngọc ước, ta sẽ lấy làm chồng”. Nhưng chưa ai từng nghe nói tới hòn ngọc này, nên cuối cùng chẳng có ai cưới được nàng cả. Thế rồi, tiếng tăm của nàng bay tới tận nhà vua. Nhà vua rất muốn được gặp nàng Kaguya nên đã đích thân tới tận nhà của ông bà lão. Nhưng nàng Kaguya nói “Con không muốn gặp nhà vua” và nhất định không ra khỏi nhà. Thấy vậy, nhà vua càng muốn gặp nàng hơn, nên đành phải tìm cách nhìn trộm vào phòng nàng. Và quả thật, nhà vua thấy nàng là một tuyệt thế giai nhân. Nhà vua nhiều lần viết thư, bày tỏ mong muốn cưới nàng làm vợ. Nhưng nàng nhất định không đồng ý. Chẳng mấy chốc mà 3 năm trôi qua, đêm nào nàng cũng ngẩng đầu nhìn trăng mà khóc. Ông lão bèn hỏi làm sao con khóc thì nàng nói “Thật ra con là người từ cung trăng tới. Đến dịp trăng tròn sau, sẽ có sứ giả từ mặt trăng tới đón con về, nên con khóc.” Ông lão và bà lão nghe vậy thì rất kinh ngạc và buồn rầu. Nhà vua nghe thấy vậy bèn nghĩ nhất định không để cho nàng về và dự định đến tuần trăng tròn tới sẽ đưa quân đến đánh sứ giả. Tuy nhiên, quân của nhà vua đã không thắng được sứ giả, nên nàng Kaguya đành buồn rầu chia tay với vợ chồng ông lão, đồng thời trao cho nhà vua một gói thuốc trường sinh, gọi là quà tặng biệt ly, rồi theo sứ giả bay lên trời.

Nhà vua buồn bã nói “Nàng Kaguya đã về rồi thì ta còn cần thuốc trường sinh mà làm gì”. Nói rồi, nhà vua mang thuốc lên đỉnh núi cao nhất mà đốt đi. Từ đó, người ta gọi đây là Núi bất tử (tức là núi Phú Sĩ bây giờ)

Ghi chú: “bất tử”, trong tiếng Nhật đọc là “Fushi”, đồng âm với từ “Fuji” trong từ “Fujisan” tức “Núi Phú Sĩ”.

日本の昔話～むかし、むかし～

— かぐや姫 (竹取物語) —

昔々、ある所にお爺さんとお婆さんが住んでいました。ある日、お爺さんは竹を切りに竹林に入りました。すると1本の光り輝く竹があり、切ってみると、中から3寸（約9センチ）程のとても可愛らしい女の子がでてきました。お爺さんはその子を家で育てることにしました。

女の子は成長し、美しい娘になりました。「かぐや姫」と名付けられたその娘の美しさは、村中に知れ渡るほどでした。やがて、娘に貴族の男達が5人も訪ね、皆結婚を申し込んできました。「わしも年老いているので、誰か1人を選んで結婚し、安心させておくれ」とお爺さん。そこで娘は5人に「私の頼む宝物を持ってきた方と結婚する」と言いますが、どれも聞いたことのない物で、誰1人持ってくることはできませんでした。

その内、美しい娘の評判が皇帝の耳にも入りました。皇帝はかぐや姫にどうしても会いたいとお爺さんとお婆さんの元を訪ねてきました。しかし娘は「皇帝であっても会いたくない」と姿を出しません。皇帝は益々会いたくなって、こっそり部屋を盗み見たところ、娘は本当にこの世のものとは思えぬほど美しいのでした。

かぐや姫とどうしても結婚したいと皇帝は何度も手紙を書くなどしました。しかし娘は承知せず、とうとう3年が過ぎた頃、毎晩月を見ながら泣くようになりました。お爺さんがどうして泣くのか尋ねると、娘は「実は私は月からやってきた者です。次の満月に月からやってくる使者と帰らなければいけないので、泣いているのです」と言います。お爺さんもお婆さんも驚き、悲しみました。またそれを知った皇帝は、帰らせるものと満月の日に使者を追い払う軍を出しました。しかし、天からの使者を負かすことはできず、かぐや姫はお爺さんとお婆さんとの別れを悲しみながら、また皇帝には別れの品にと「不死の薬」を渡して、月へと昇っていきました。

皇帝は「かぐや姫が去った今、不死の薬など不要」と一番高い山でその薬を焼きました。それからその山は「ふじ（不死）の山（富士山のこと）」と呼ばれるようになったとき。

〈日本語できるかなの答え〉

①B②C③A④D